

Dansk Folkeparti bygger sin politik på. Man strør om sig med løfter til folk, som man så ikke vil finansiere.

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. Mogens Andreasen. Og vi går derefter til hr. Aage Frandsen i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (DF):

Til hr. Kramer Mikkelsen: Det, jeg sagde i min indledning, var, at vi skulle have det til at fungere fornuftigt og afbalanceret økonomisk. Jeg har ikke sagt noget om, at der ikke skulle være nogle bidrag. De er der i forvejen. Vi betaler til a-kasserne.

Men det, der skal have vægt i det her, er jo simpelt hen, at man bliver nødt til at se på, hvilke elementer man har puttet ind i den her efterlønsordning, som man kunne have gjort på en anden måde. Og dér er det, som jeg sagde indledningsvis, at vi faktisk godt kunne have brugt nogle af de gamle elementer. Vi har jo set, at det nu er sådan, at de ledige kan gå over og få 91 pct. Her synes vi, at de penge kunne have været brugt på en anden måde, og derfor synes vi, at dette her lovforslag skulle genforhandles med partierne i Folketinget.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil forholde mig til selve forslaget, efter vi nu har været igennem ændringsforslagene. Vi mener, at der i hvert fald er to ting, som man burde have set på omkring efterlønnen. Det ene er den manglende fleksibilitet, som også gør, at nogle af de mennesker, der godt ville arbejde lidt ved siden af, mens de er på efterløn, bliver forhindret deri. Det andet er, at der er tale om en stor ulighed mellem mennesker, som har forskellige pensionsordninger. Det er de to problemer, vi ser, og det er de to problemer, man egentlig skulle have gjort noget ved.

Det, man har gjort i stedet for, er, at man har lavet en model, som i ekstrem grad generer mennesker, som er tvunget til at gå på efterløn, eller som kun i begrænset omfang vil arbejde ved siden af efterlønnen.

Det, man i ekstrem grad gør, er, at de mennesker, som ikke har valgmuligheden, får forringet deres vilkår. Der er også nogle, der får forbedret deres vilkår, f.eks. folk, som har været langtidsledige, og som derefter går på pension.

Vi vil aldrig nogen sinde afvise, at der også er enkeltpersoner, der får fordele, men vi synes

også, at regeringen og dens forligspartier skulle sige, at der også er nogen, der ikke får fordele.

Det, der er problemet, er for det første, og det vedrører selve lovforslaget, at man forhøjer satsene. Det allerværste i den forbindelse, er, at man todeler satsen, det vil sige den solidaritet, der lå i, at alle mennesker, der var på dagpengeordning, også var på en efterlønsordning. Det, vi er ekstremt bange for, er, at der er mennesker, der nu siger: Vi behøver ikke være på efterløn, vi vil nøjes med at være i dagpenge-systemet. Det vil sige, at de melder sig ud af en solidarisk ordning, fordi de ikke synes, de har brug for den. Der kan være andre mennesker, der mener, at de ikke har råd til det.

Det vil sige, at vi får to grupper i hver deres ende af et system, nemlig dem, der kan klare sig selv, og dem, der ikke har råd til at være i et solidarisk system. Det er hovedproblemet i dette forslag her.

Det, der så er problemet i øvrigt i projektet, er, at man favoriserer mennesker, som kan holde ud meget længe. Kan man vente, til man er 62 år, så modregner man ikke i kapitalpensionen, og så får man ydelser på 100 pct. Kan man vente, til man er 65 år, ja, så får man en gevinst på 100.000 kr.

Hvis vi derimod ser på den person, der har arbejdet, indtil vedkommende er 60 år, betyder det her en forringelse, ved at man er 5 år på efterløn og derefter ryger på folkepension 2 år tidligere. Det er en forringelse, man aldrig kan tale uden om. Selv om Socialdemokraterne prøver at tale nok så meget, kan de aldrig tale uden om det.

Det er selvfølgelig også en forringelse, fordi satsene stiger.

Det er også en forringelse, at man ikke har et bundfradrag for de folk, der vil arbejde ved siden af. Hvorfor konverterer man ikke de 200 timer til 30.000 kr.? Så kunne man sige til SiD'eren, som gerne vil have et arbejde ved siden af: Det er fint, du arbejder ved siden af. I stedet for det, man nu gør, nemlig modregner fra første krone, som betyder, at det overhovedet ikke kan betale sig. Man får kun en 5, 6, 8 kr. ud af hver time, man arbejder.

Det er simpelt hen for ringe. Det er dårligt håndværk. Det er et usolidarisk stykke arbejde, som man har lavet fra regeringens side.

Så har jeg til sidst et spørgsmål til arbejdsministeren. Det har været svært for os at få regeringen til at fortælle, hvad konsekvenserne er for forskellige typer af mennesker. Da vi lavede